

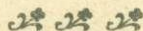
zetségének a mai viszonyok között tényleg eleget teliet-e? (csemetehiány, nap-számos viszonyok stb. miatt) mert már előreláthatólag is végrehajthatatlan, vagy csak igen nehezen végrehajtható kikötésekkel az erdőgazdaság érdekei még nincsenek biztosítva és azok a fahasználatok, amelyek foganatosítása után a vágás-területek felújítatlanul maradnak, az okszerű erdőgazdálkodás körébe egyáltalán nem illeszthetők be.

Végül a természetes erdőfelújítás alkalmazásának lehetőségét is el kell bírálni és a 3296/1918. M. E. számú kormányrendelet végrehajtása során is arra kell törekedni, hogy a természetes erdőfelújítás mindenütt alkalmaztassék, ahol annak leküzdhetetlen akadályai nincsenek.

Abban az esetben pedig ha kételyei merülnének fel arra nézve, hogy a hatósági hozzájárulás az adott esetben megadható-e, vagy sem, forduljon hozzám határozathozatal előtt sürgős utbaigazításért. Végül kapcsolatosan értesitem a czimet, hogy hivatali elődöm 1918. évi 183.270. sz. rendeletét egyidejűleg hatályon kívül helyezem, amihez képest a czim a most idézett számú rendeletben említett üzemtervtől eltérő használatokat a jövőben saját hatáskörében nem engedélyezhet.

A miniszter hettyett:

Kaán s. k.
h. államtitkár.

KÜLÖNFÉLÉK.

Személyi hírek. A m. kir. földmivelésügyi miniszter ur *Gréger Géza* m. kir. főerdőtanácsost, sok éven át teljesített hű és hasznos szolgálatának teljes elismerése mellett, folyó évi márczius hó végével állandó nyugalomba helyezte.

A m. kir. földmivelésügyi miniszter dr. *Schultz Károly* m. kir. erdőmérnököt 1921. évi februárius hó végével ideiglenes nyugalomba helyezte.

Farkas József gróf Károlyi László uradalmára erdőmérnökgyakornoknak nevezetett ki (Vitka, Szatmár m.).

Az erdőgazdasági üzemek felszerelésének összeírása. A m. kir. pénzügyminisztérium f. évi 33.766. VII. a. számú körrendeletével, amely a Budapesti Közlöny márczius 16-iki számában jelent meg, többek között az erdőgazdasági üzemek felszerelésének (fundus instructus) a vagyonszállás céljaira való összeírását rendelte el a f. évi április 1-én mutatkozó állapot szerint. Amennyiben az erre vonatkozó összeírási ívek nem kézbesítették, a községi előljáráságtól (városi adóhivataltól) kell átvenni azokat.

Jelenleg még nem ismerjük az összeirási ívek kérdőpontjait s így nem tudjuk, hogy azok az értékelésre is kiterjednek-e, amit azonban valószínűnek tartunk. Ugy véljük, hogy erre nézve a vagyonváltságról szóló törvénynek, illetőleg végrehajtási utasításnak kell elvi rendelkezéseket tartalmazni, amelyek az értékelésnél irányadók.

Az ügy jelen állapotában s lapunk ugyis késedelmes lezárására való tekintettel csak a következő általános tájékoztató megjegyzéseket kívánjuk tenni, hangsúlyozva, hogy azok részben csak egyéni nézetek.

Az erdőbirtokhoz tartozó épületek, ideértve különösen a lakóházakat, a vagyonadóról szóló 1916. évi 127.000. sz. pénzügyminiszteri rendelet szerint nem soroltattak az üzemek felszereléséhez (az üzemi tőkéhez), hanem mint a birtok *tartozékai* magának a birtoknak értékében foglaltattak benn s így külön adótárgyat nem képeznek. Ugy véljük, hogy ez a megkülönböztetés a vagyonváltságra is érvényes és ekként ezek majdan az *igatlannal* esnek vagyonváltság alá, nem az üzemi felszereléssel.

Ez az üzemi felszerelés azoknál a birtokoknál, amelyeken nem folyik házilagos gazdálkodás, a legtöbb esetben igen kevés, talán egy-két uradalmi fogat. Jelentékenyebb az üzemi felszerelés csak ott, ahol házilagos a termelés, az uradalomnak vasutja, mozdonyai vagy nagyobb számú saját fogata van. Fűrésztelepek, faapritók természetesen szintén idetartoznak. Erdei vasutaknál is, azonban tulajdonképpen csak a felépítmény és a guruló anyag számítható ide.

Oly üzemi létesítmények, amelyek vagyonadó alá már értékeltettek, nézetünk szerint a váltság alá is ugyanezzel az értékkel veendőek fel. Szerszámok és egyéb apró anyagok és felszerelések pausál összeggel veendőek fel.

Vagyonadó alá még nem értékelt újabb létesítmények nézetünk szerint nem vehetők a tényleges, igen magas beszerzési (építési) árakkal számításba, mert méltánytalan követelés lenne, hogy a mai teljesen abnormális, időleges magas árak, amelyek ugyis súlyosan terhelik a gazdaságot, mint maradandó vagyonértékek vonassanak vagyonváltság alá. Nézetünk szerint ily esetekben az 1918. évi árakkal való értékelésnél magasabb tételek nem jogosultak, mert már ezek is sokkal magasabbak a békebeli

értékeknél s a berendezések értéke a pénz és gazdasági viszonyaink javultával csakhamar erre a színvonalra fog alászállani.

Fontos továbbá, hogy a beszerzési árakból az avulásnak megfelelően évenként bizonyos százalék leütsessék, üzemi épületeknél (mozdonyszinek stb.) évi 2—5°/_o, vasuti felszereléseknél 5—10°/_o ige állatoknál 15°/_o.

Végül felfogásunk szerint a rendes évi vágás fakészlete nem vagyontárgy, hanem az erdővagyon *jövedelme*, amely még nem lett pénzzé téve. A rendes évi vágáshozamot meg nem haladó termelt fakészletek tehát nem képezhetik nézetünk szerint a vagyonsváltás tárgyát.

Cholnoky Jenő dr. előadása a Tiszáról. Az erdészeti egyesületben folyó hó 10-én Cholnoky Jenő dr. egyetemi tanár a Tiszáról előadást tartott. Általánosságban ismertette a folyókban, azok vizében és medrében feltalálható törvényszerűségeket, majd áttért a Tiszának, ennek a legmagyarabb folyónak ismertetésére, amelynek hosszú alsó szakasz jellegű része a világnak egyetlen folyójánál sem észlelhető.

Igen érdekes fejtegetéseibe bekapcsolta az alföldi erdőtelepítés kérdését és arra a megállapításra jutott, hogy az árterek fásítása, nehogy azok feltöltődése bekövetkezzék, nagy körültekínfessel, a vízrajzi érdekek teljes figyelembevételével eszközölhető. (h.)

Az alföldfásítási akció az E. L. hasábjaiiban állandóan szerepel ugyan, de az ennek érdekében eddig történt intézkedésekről csupán az 1920 évi 15. és 16. számú füzet emlékezik meg és ez is csak vázlatosan. Ugy az érdekelt birtokososztály, mint a szakközönség szempontjából nem lesz tehát érdektelen, ha az eddig történeteket némi rendszerbe foglalva, az alábbiakban röviden közöljük.

Összeomlásunk után az ország talpraállításának kérdései között az Alföldön oly régóta kívánatos erdőtelepítés eszméje is erőteljes kifejezésre jutott. A Köztelek, majd az Erdészeti Lapok, de sőt a napilapok is hoztak ezirányu lelkesítő közleményeket, amelyek a megindítandó akciónak lendületet adtak. Csakhamar a minisztériumban is megtörténtek az első intézkedések és nem-sokára ennek az ügynek az intézésére megalakult egy szaktanács, melynek feladata az alföldi akció tervszerű kiépítése, alkalmaz-

kodva úgy a gyakorlat, mint a tudomány igényeihez. Ebben a szaktanácsban, mely *Kaán* Károly h. államtitkár elnöklete mellett tartja meg üléseit, a kebelbeli főtisztviselőkön és a közp. erd. kísérleti állomás kiküldöttjén kívül, a tudományos kérdések kellő elbírálására az arra hivatott szaktekintélyek is, képviselve vannak; a szükséghez mérten pedig a sok évi gyakorlattal rendelkező külső, vezető tisztviselők is bevonatnak a tanácskozásokba, melyek időnként a felmerült kérdések természete szerint, esetleg a helyszínen tartatnak meg.

Ilyen tanácskozás eredménye az *alföldi erdőtelepítés törvényjavaslata*, mely ezidőszerint van munkában. Ezenkívül a szaktanács a következő kérdésekkel foglalkozott behatóan:

Az alföldi fásítások érdekében szükséges talajviz és meteorológiai megfigyelések, az alföldi erdőtelepítések megfelelő törzskönyvezése, úgy a belföldi, mint az ország különböző részeiben meglévő parkokban található külföldi fánemek magvainak gyűjtése, a szakirodalomnak az alföldi erdőtelepítés igényeihez mért fejlesztése, a létesítendő csemetekertek érdekében teendő intézkedések, az erdőtelepítési szolgálat szervezése, a külső munkálatok sikeres végrehajtásához szükséges és ezidőszerint megszerezhető térképanyag megszerzése, fiatal és arra alkalmas szakerőknek a talajismeretekben való különleges kiképzése, az alföldi legelőkérdés állandó beható tárgyalása és a gazdasági körökkel szükséges kapcsolat létesítése, valamint az alföldi erdőtelepítés érdekében kifejtendő propaganda mikénti megoldása.

Mindezen életbevágó fontos intézkedések sorából tetet öltött elsősorban az erdőtelepítési szolgálat szervezése, amennyiben ma már Kecskeméten, Szegeden, Debrecenben és Egerben külön erdőtelepítési kirendeltség megfelelő számu beosztott helyi megbizottal működik. Már nagyobbára ezek az új szervek gyűjtőtíték a folyó év tavaszán telepítendő új állami csemetekertekhez szükséges erdei famagvakat, ők járnak el a csemetékhez szükséges területek megszerzésében, vezetik a csemetekerti és erdőtelepítési munkálatokat, szolgálnak minden adott esetben megfelelő szaktanácssal, tartanak alkalmas helyeken előadásokat és biztosítják az erdőügy általános széleskörű támogatása és felkarolása érdekében megindított propagandamozgalom sikerét.

Ezt a propagandamozgalmat biztosítják egyben az alábbi közlemények, melyek számos példányban, úgy az illetékes közigazgatási körökben és nemzetgyűlési képviselők között, mint az érdekelt birtokosok között terjesztve lettek. Ezek a közlemények a következők:

1. *Kaán* Károly: Erdőt az Alföldre!
2. *Biró* Zoltán: Ültessünk erdőt.
3. *Dr. Sávolý* Ferencz: Az Alföld fásításától és öntözésétől a mezőgazdaság terén várható bioklimatikus értéknövelésről.
4. *Biró* János: „Az alföldi legelők rendezése a fásítással kapcsolatban.“
5. *Roth* Gyula: „Az Alföld fásításának erdőgazdaságtudományi kérdései.“
6. *Kiss* Ferencz: „Az Alföld fásításának kérdéséhez.“
7. *Thaisz* Lajos: „Az alföldi gyepek fejlődéstörténete és azok minősítése gazdasági szempontból.“

Kiemelendő, hogy a felsorolt értekezések nagyobbára külön előadás alakjában láttak napvilágot. Így a fentiek között *Dr. Sávolý* Ferencz, *Biró* János, *Roth* Gyula és *Thaisz* Lajos a múlt év folyamán Egyesületünkben tartották meg a fenti közleményekbe foglaltakról szóló előadásukat, míg *Kiss* Ferencz az Országos Gazdasági Egyesület helyiségeiben ismertette az alföldfásítás fontos kérdését.

Ezenfelül összegyűjtöttük, illetőleg jegyzékbe foglaltuk az alföldi erdőtelepítéssel kapcsolatos eddig megjelent összes szakmunkák, cikkek és értekezések czimeit, ami fontossággal bír az összes érdeklődők számára, de azon kézikönyv szempontjából is, mely *Kiss* Ferencz és *Roth* Gyula szerkesztésében „Az alföldfásítás kézikönyve“ czim alatt most munka alatt van és melylyel párhuzamban egy népies füzet „Hogyan telepítsünk erdőt az Alföldön?“ czim alatt is készül.

Propaganda tekintetében támogatásban részesülünk a „Falu“ szövetség által is, mely a fent felsorolt ismertetéseket az időnként és helyenként rendezett gazdasági vándorkiállítások alkalmával terjeszti.

Az alföldi erdőtelepítések megfelelő törzskönyvezése iránti intézkedések már szintén megtörténtek, úgy hogy ezek a törzskönyvek még a folyó évben használatba is lépnek. Hasonlóan be

lehetett szerezni a külső közegek számára szükséges térképanyagot, melynek segítségével a terepfelvételi munkálatok megindulhatnak. Két okl. erdőmérnök szaktársunk a múlt év őszétől kezdve részletes kiképzésben részesül a Talajismeretek tekintetében, úgy hogy az idén nyáron már többé-kevésbé önálló talajfelvételeket fognak az erdőtelepítés szempontjából végezni.

Intézkedés történt, hogy külső közegeink mindenütt a helyi mezőgazdasági bizottságokba is felvétessenek s így módjukban álljon a mezőgazdasági közigazgatásban megfelelően részt venni és abban az erdőtelepítés érdekeit biztosítani.

A földrajzi társulathoz tartozó alföldi bizottsággal létrejött kapcsolat révén az alföldi erdőtelepítés összes külső szervei bevonattak a növényfenológiai megfigyelések keretébe, ami erdőgazdasági szempontból mindenesetre nagy jelentőséggel bír.

A jelenben már megtett intézkedésektől várható eredményről is meg kell emlékeznünk, amennyiben az alföldi erdőtelepítési akció keretében a folyó évben 120·89 kat. hold csemetekert kerül üzembe.

A normális üzem beálltával ezekből a csemetekertekből a következő csemetemennyiségek fognak évenként kiosztásra kerülni: iskolázott fenyő 3,000.000, lombfa 8,000.000, összesen 11,000.000.

Itt ki kell emelni, hogy a kormány, miként az a lapok hasábjain is említve volt, az erdei facsemetéknek az állami csemetekertekből való kiutalását ismét megkezdette, mely intézkedés révén a múlt év őszén és a folyó év tavaszán együttvéve 7,222.000 különféle erdei facsemete került kiosztásra, melyeknek zöme az alföldi homokterületek és ottani kopár területek befásítására szolgál. Az alföldi akciót fogják az ország többi részein levő csemetekertek is támogatni és mivel ezen kertek termelőképességét is fokozni fogja a kormány, előreláthatólag rövid időn belül megvalósul az a törekvés, hogy évenként összesen 40 millió különböző, nagyrészt átiskolázott erdei facsemete fog kiosztásra kerülni.

Végül különös figyelemre méltó azon áldozatkészség, mely az eddigi intézkedések nyomán már sokfelé jelentkezik, amennyiben egyes birtokosok készek a csemetekertekhez szükséges területet teljesen ingyen, avagy igen mérsékelt bérért rendelkezésre bocsájtani. Ezt az áldozatkészséget reméli a kormány szélesebb

rétegekben is felkelteni s ezért közzétette a mostani füzet hasábjai-ban található „felhívást“, mely az alföldi akció nagy nemzet-fenntartó és közgazdasági jelentőségét kidomborítja.

Az alföldi akció további fejlődéséről a szakközönséget és az érdekelt birtokososztályt időnként a jövőben is részletesen tájékoztatjuk. Sőt nagyon kívánatos, hogy annak fejleményei a vidéken működő kollegák köréből is nyilvánosságra kerüljenek.

de Pottere.

Csonka-Magyarország erdősítési hátralékainak bejelentése. Csonka-Magyarország általános erdőgazdasági helyzetének elbírálásánál egyik legfontosabb tényező az, hogy az erdőbirtokokon az újraerdősítés kötelezettségének miképen tettek eleget és mivel másfelől elsőrendű közgazdasági érdek, hogy a letarolt területek felújítása iránt megfelelő kormányintézkedések tétessenek, a földmivelésügyi miniszter még az 1921. évi január hó 25-én kelt 18159/920. szám alatt a kir. erdőfelügyelőségeket utasította az erdősítési hátralékok bejelentésére.

A rendelet szerint a községi határ megjelölésével birtokosonként és üzemosztályonként részletezve ki kell mutatni az alkalmazott üzemmódot, az előírások és a foganatosított használatokra való tekintettel az 1920. év végéig beerdősítendő vágások, tisztások és kopárok, valamint a kiegészítendő fiatalosok területeit, a tényleg felújított területeket és ezek egybevetése után mutatkozó erdősítési hátralékokat, továbbá az alkalmazott fajokot és azok elegyarányszámát.

Szálerdőknél a sarjról keletkezett, vagy bármely erdőnél a természetes uton keletkezett, de tenyésztés tárgyát nem képező fiatalost figyelmen kívül kell hagyni.

Ugyanezzel a rendelettel utasítottak a kir. erdőfelügyelőségek annak bejelentésére is, hogy hány erdőbirtokon tértek át a szálerdő üzemmódról sarjerdő üzemmódra. Ennek a kérdésnek megvilágítása érdekében be kell jelenteni a községhatár megnevezése mellett az erdő birtokosának nevét, az erdő kiterjedését, az erdőben alkalmazott üzemmódot, a vágásfordulót, a fajtát és elegyarányszámot, a szálerdők és sarjerdők egész kiterjedését s a sarjerdőknek azt a részét, amelyben megelőzőleg szálerdő üzemmód volt alkalmazva.

(k. k.)

Az élőfakészletek összeírása. A földmivelésügyi miniszter az 1920. évi december hó 18-án kelt 18160. számú rendeletével utasította a kir. erdőfelügyelőségeket, hogy lehetőleg személyes kiszállások útján és a kitűzött cézlnak megfelelő pontossággal állapítsák meg úgy az 1879:XXXI. t.-cz. 17. §-a alá tartozó u. n. kötött-, mint az említett t.-cz. 17. §-a alá nem tartozó u. n. magán erdőbirtokokon, egyrészt hogy mennyi a jelenlegi fakészlet, másrészt hogy a valóságos fakészlet hogyan aránylik az u. n. szabályos fakészlethez.

A rendelet szerint be kell jelenteni a községhatár feltűntetésével az erdő birtokosának nevét, az erdő kiterjedését, az erdőben alkalmazott gazdasági üzemmódot, vágásfordulót, a fanemet és elegyarányt, a valóságos és szabályos fakészletet és ennek alapján a szabályos állapottal szemben mutatkozó többletet vagy hiányt.

A fakészletet fanemek szerint kell részletezni és pedig a következő állományalkotó fanemekre nézve: tölgy, csertölgy, bükk, gyertyán, ákác, nyár, nyír, éger, luczfenyő, jegenyefenyő, vörösfenyő, erdeifenyő és feketefenyő.

A rendelet mellözi az u. n. szórványosan előforduló fanemeket (kőris, juhar, szil, hárs, fűz stb.), mert ezek elegyarány szerint rendesen nem fejezhetők ki; ha azonban ezek a fanemek helyenként mint állományalkotó fanemek lépnek fel, kívánatos, sőt szükséges a reájuk vonatkozó adatok bejelentése.

Az adatok gyűjtése folyamatban van s azoknak bejelentése és feldolgozása világos képet nyújt majd az ország erdőállományáról, s a statisztika adatai biztos alapot fognak nyújtani az erdők fenntartása érdekében szükséges intézkedésekhez. (h)

Fabehozatal. Amint értesülünk, a minisztertanács a közlelmezési miniszter előterjesztésére engedélyt adott több arra jelentkezett félnek és vállalatnak, hogy tengeri kivitele ellenében bányafát és tűzifát hozzanak be cseh megszállt területről.

Ezek a lekötések, ép úgy mint az egyes szomszéd államokkal most folyó gazdasági tárgyalások, a fabehozatal jelentékeny emelkedésére kedvező kilátással kecsegtetnek, s reményt nyújtanak arra, hogy a további kényszertermeléseket s ezzel a hazai erdők további

igénybevételét a parancsoló szükség nem fogja ezentul már követelni.

Ezzel szemben azonban meg kell említenünk azt a még kellően nem ellenőrizhető értesülésünket is, hogy a megszállott területeken a folyó évi termelés az ottani gazdasági viszonyok következtében aránytalanul csekélyebb az előző éveknél. (h.)

A kényszertermelés kérdése. Pallavicini őrgróf felszólalása alapján a nemzetgyűlésen szóba került a kényszertermelések kérdése.

Pallavicini a bányák részére történő kényszertermeléseket tette szóvá és azt állította, hogy a bányák azért nem hoznak be külföldről bányafát, mert a hazai kényszertermelésekből olcsóbb fához jutnak, miért is ő ezt a bányák részére nyújtott illetéktelen kedvezménynek tekinti. Felszólalása során az erdő- és faügyek országos kormánybiztossága további fenntartásának kérdését is felvetette. Minderre Szabó István (nagyatádi) földmivelésügyi miniszter legutóbb válaszolt, visszautasítva Pallavicininékné személyi vonatkozású kijelentéseit.

A bányákat illető kényszertermelésekre vonatkozólag a miniszter a következőket mondotta:

Az igen t. képviselő ur kifogásolta azt, hogy a bányák üzemének fenntartására a fakormánybiztosság kényszervágásokat rendelt el nem az állam erdejében, hanem a magánosoknak az állam területén lévő erdőiben és azt mondja, hogy ezekre a kényszervágásokra már nem lett volna szükség, mert a bányafát Cseh-Szlovákiából be lehetett volna hozni. Elismeri ugyan a t. képviselő ur azt, hogy az összeomlaskor és talán a forradalom letörése utáni első időkben a bányák faszükségletének ellátása érdekében kényszervágások elrendelése indokolt volt, azóta ez szerinte semmi más, mint a bányatársulatoknak mindenképen nyújtani kívánt kedvezmény.

A t. képviselő ur tehát elismeri azt, hogy ezek a kényszervágások indokoltak voltak — nem tudom — a forradalom után, kétségbe vonja azonban, hogy ezek a kényszervágások, amelyek még tovább folytatódtak, azután is jogosak vagy szükségesek lettek volna. Én tájékoztathatom a t. Nemzetgyűlést arról, hogy az a szükségesség, amely a forradalom megszűnése utáni időkben fennállott, még ma sem szűnt meg, sajnos, hogy nem szűnt meg

és a bányák üzemének fenntartására feltétlenül szükség volt eddig és úgy látszik még ma is szükség van a kényszervágásu kitermelésre, mert hiszen megpróbáltatott minden mód, amely lehetséges volt arra, hogy Cseh-Szlovákiával, ahol erdőinknek nagy része maradt, magánuton, vagy akármilyen uton fát hozhassunk be, azonban a cseh-szlovák kormány többféle okokból egy ily fabehozatal elé mesterséges akadályokat gördített.

Ennek többféle oka van. Lehet politikai oka, hogy bennünket rászorítsanak bizonyos egységre, miután mi a fákat nem tudjuk előállítani; lehet az az oka is, hogy Csehországban igen sok papírgyár van és éppen az a faminőség, amely a bányafa előállítására használható, szükséges papírgyártás céljából és így nem tette nekünk lehetővé, hogy szabadkézből vagy más uton ezeket a fákat behozhassuk, ugyanannyira, hogy adataink szerint 1920-ban összesen csak 65380 köbméter fenyőfát tudtak Csonka-Magyarországba behozni. Ezzel szemben a Magyarországon működő bányáknak évi bányafaszükséglete legalább 250.000 köbméter és csak 65.000 köbmétert tudtak behozni és még ez a 65.000 köbméter sem mind bányafa, hanem általában épületifa, úgy hogy mi a bányafaszükségletet szállítani nem tudtuk és ezért kellett tovább folytatni azokat a kényszervágásokat.

Hogy mennyire kényszer hatása alatt állottunk, arról meggyőződtem a fakormánybiztosság jelentéseiből, amelyek szerint a bányafelügyelőség és az oda kirendelt katonai ellenőrző parancsnokságok nagyon sokszor azt a jelentést küldték a fakormánybiztossághoz, hogyha bizonyos határidőre nem kapnak bányafát, a bányák üzemét be kell szüntetni. Hiszen nem kell itt magyaráznom, hogy olyan volt a helyzet, hogy csak egy-két napra való szénszükségletünk van vagy volt raktáron többnyire úgy, hogy amikor a karácsonyi szünetek alkalmával a bányászok nem dolgoztak, be kellett szüntetni a vonatközlekedést, mert semmi szénkészlet nem állott rendelkezésre. Az államnak, a kormányhatalomnak tehát mindent el kellett követnie, hogy egy napig se szüneteljen a bányákban a munka, mert különben rögtön megáll minden forgalom, megállanak a villamosművek és megállanak egyéb olyan közérdekű intézmények, amelyeknek megállása óriási katasztrófával jár az országra.

Ezekkel indokolni kívánom azt, hogy az a szükségesség, amelyről a t. képviselő ur is elismerte, hogy fennállott a forradalmi időkben, sajnos, tovább is fennáll és még ma sem vagyunk abban a helyzetben, hogy ez a szükségesség már nem áll fenn.

Ami azt a kérdést illeti, hogy a bányák esetleg azért ragaszkodnak az állami segítséghez és a kényszervágás útján kapott bányafához, mert ez nekik sokkal olcsóbb, mintha Cseh-Szlovákiából hoznák be a bányafát, ezen lehetne vitatkozni. Nekem azonban az a tapasztalatom, hogy amikor itt még a szabad behozatal nem volt megengedve a tüzifánál, nem a bányafánál, mert a bányafára, ha valami mód volt, a behozatal meg volt engedve, de — mondom — mikor a tüzifánál a szabad behozatal nem volt megengedve, akkor azzal jöttek a fakereskedők, hogy azért nincsen fa Magyarországon, mert nem engedik meg a szabad behozatalt, hanem engedélyezéshez kötik. Erre szabaddá tettük a behozatalt, mindenki hozhat be, amennyit akar, csak bizonyos ellenőrzésnek van alávetve, hogy hova kell a fát irányítani, mert az államnak gondoskodnia kell róla, hogy ha az egyik városban van fa, ne ide vigyék a fát, hanem oda, ahol nincs fa. Ilyen irányítás mellett a szabad behozatal megengedett, de a szabad behozatal révén oly kevés famennyiség jött be még mindezideig az országba, amely egyáltalában nem felel meg a várakozásnak.

A következmény az lett, hogy valamivel, de igen csekélylyel, több fa lett az országban, az árak azonban horribilis módon emelkedtek a szabad behozatal óta. Mert addig, amíg a szabad behozatal nem volt megengedve, a fakormánybiztosság szabályozta a belföldi árakat és nem engedte meg az árak felemelését, amikor azonban a szabad behozatal megengedett, meg kellett engedni a faárak emelését, mert máskülönben nem lehetett volna behozni.

Itt is, azt tapasztaljuk tehát, hogy nem az volt a hiba, hogy nem akartak fát behozni, hanem a fahiánynak az volt az oka, hogy a cseh kormány nem tette lehetővé, hogy a fát behozzák. Alig hiszem tehát, hogy a bányatulajdonosoknál fennállhatna az a körülmény, hogy azért fordulnak az államhoz bányafáért, mert nem akarják drágábban megfizetni Cseh-Szlovákiában, hanem inkább fennáll az a körülmény, hogy bármilyen áron akarják is megvenni, nem kapnak bányafát.

Biztosíthatom a t. képviselő urat, hogy a fakormánybiztos és azok az erdőtisztek, akik ezeket a kényszervágásokat eszközölték és akiknek ezt el kell rendelniök, már hivatásuknál fogva arra vannak nevelve és igazán belső meggyőződésük és életcéljuk, hogy az erdőket megmentsek, hogy erdőket neveljenek, erdőket ültessenek és nem az a hivatásuk, hogy az erdőket pusztítsák és azokat a kényszervágásokat, amelyeket el kellett rendelni, nem passzióból és jó kedvvel csinálták, hanem a legnagyobb kényszerűségnek engedve, majdnem könnyes szemmel mennek az erdőt letarolni ők, akik erdőt akarnak nevelni és fenntartani. Nem fogadhatom el tehát azt az állítást, hogy az erdővágások azért történnének, mert ők nem értenének az erdőkhöz. Azért történtek, mert máskép nem bírtuk a bányüzemeket fenntartani. Azért történtek, amiért ujabban az államvasutak talpfaszükségletének beszerzésére is bele kellett avatkozni a magánerdők kitermelésébe. A talpfákkal ugyanis ott vagyunk, hogy a kettős vágányok egyik vágánya alól és a viczinális vasutak alól kellene kiszedni a talpfát, hogy lerakhassuk a fővonalakra, mert máskép nem tudjuk fenntartani a vasuti közlekedést. Tehát ilyen óriási kényszerhelyzet előtt állunk ma Magyarországon. Hogy hova vezet ez végeredményben, nem tudjuk. Senki sem állítja, hogy helyes dolog erdőket nagyobb arányban vágni, de a jelen időben még abban a helyzetben vagyunk, hogy ahhoz nyulunk, amink van és hosszabbítjuk életünket, amint bírjuk. Ha majd gazdasági összeköttetéseink a szomszéd államokkal szabályozva lesznek szerződésileg és ha majd nem lesz ez a kényszerhelyzet, biztosíthatni tudjuk a magyar állam részére szükséges famennyiséget, akkor majd eltekinthetünk a kényszervágásoktól.

Hosszabban beszélhetnék erről a dologról. Nem állhat meg a t. képviselő urnak az az állítása sem, hogy egyoldaluan állapítják meg a kényszervágásból származó bányafa árát, mert a rendelet szerint a felek először megánegyességre vannak utalva. A fatulajdonos és a bányatársaság. Ha nem tudnak megegyezni, kimegy a bizottság, amelybe a bányatulajdonos vagy az érdekelt bánya nincsen benn, hanem benne van a hatóság és a tulajdonos képviselője, de a bányatulajdonos ki van zárva, hogy még a gyanúsítás lehetősége is elkerültessék, hogy talán ő gyakorolt

befolyást, hogy neki olcsóbban adják a bányafát. A képviselő ur állítása tehát ebből a szempontból sem állhat meg. A miniszter ezekután kitért a kormánybiztosság fenntartásának kérdésére és ekkép nyilatkozott: mihelyt meglesz a lehetősége, hogy a kormánybiztosságra mint ilyenre nincs szükség, természetesen azt fenntartani nem kívánom. (h)

Az erdők fenntartása, használata és felujtása kérdésében a földmivvelésügyi minisztériumban tartott értekezletről. Az utóbbi időben meghonosodott az a szokás, hogy az erdészeti főosztályokba a külső erdészeti hivatalok vezetőit közös értekezletekre hívják össze fontosabb ügyek megbeszélése végett.

A többek között az 1920. évi nov. hó 27-én az összes kir. erdőfelügyelőségek vezetői gyűltek össze az erdők védelmére, fenntartására és fejlesztésére teendő intézkedések alapelveinek megállapítása, továbbá annak a célnak elérése érdekében, hogy egyrészt a földmivvelésügyi kormányzat közvetlenebb módon nyersen értesülést az ország erdőgazdasági viszonyaiban beállott nagy változásokról, másrészt, hogy az erdészeti külső közigazgatás valóban a földmivvelésügyi kormányzat intenczióinak megfelelően működjék.

Az értekezletet *Kaán* Károly helyettes államtitkár elnöklete alatt az erdészeti főosztályok főnöke és az érdekelt ügyosztályok vezetőinek részvétele mellett tartották meg.

Ezen az értekezleten beható megvitatás tárgyává tétetett a többek között az erdők védelmére, az erdőfeldarabolások és erdőirtások megakadályozására, a kényszerfatermelésre, a bányafa- és vasuti talpfatermelésre, a rendkívüli fahasználatokra, a természetes felujtás biztosítására, a telepítendő fanemek megválasztására, a kopárfásításra stb. nézve kiadott, vagy e tekintetben még szükségesnek mutatkozó kormányrendeletek kérdése.

Az erdők elidegenítésével kapcsolatos ügyekre nézve az erdőfelügyelők figyelme felhivatott arra, hogy erdőnként nyilván tartott ingatlanok elidegenítéséhez, valamint bérbe vagy haszonbérbe adásához az 5200/919. évi M. É. számú rendelet értelmében hatósági hozzájárulás szükséges; erdőt feldarabolni csak a földmivvelésügyi miniszter által jóváhagyott terv szerint lehet és hogy erdőt irtani csak a földmivvelésügyi miniszter engedélyével szabad.

A kényszerfatermelés ügyének megvitatása alkalmával megállapítást nyert, hogy olyan faállományok idő előtti kihasználása, amelyek csak a következő években kerültek volna fejsze alá, kizárólag csak az országos csapásként reánk nehezedő tüzelőszer és különösen a szénhiány miatt, valamint a nagy bányafa- és talpfaszükséglet miatt vált szükségessé és így ebben a kérdésben az erdőgazdasági érdekek védelmében a legnagyobb körültekintéssel kell eljárni. Mivel továbbá megállapítást nyert az a tény is, hogy a kényszertermelésre vonatkozó javaslatok még igen nagy területeken a tarvágást célozzák, az erdőfelügyelők utasítottak, hogy befolyásukat úgy az erdőbirtokosoknál, mint az erdészeti személyzetnél oly irányban érvényesítsék, hogy az erdőgazdasági érdek mindenkor megóvható legyen, nevezetesen, hogy a kényszer-kitermeléseknél a használatok fokozatossága és a jövő érdeke tartassék szem előtt és hogy érvényesüljön az a törekvés is, hogy elsősorban az elsatnyult állományok kerüljenek használat alá, valamint hogy ott, ahol a faszükségletet okszerűen gyéritések útján lehet biztosítani, a túlhasználatok lehető elkerülése végett a gyéritési eljárások helyes alkalmazása érdekében járjanak el.

Fel lett hiva a kir. erdőfelügyelők figyelme arra is, hogy ha az erdőtulajdonos esetleg a kényszertermelés formájában elrendelt rendkívüli fakihatalmokra vonatkozólag az erdőrendészeti hatóságoktól az engedélyt kikérni elmulasztotta; az utólagos engedély kieszközlése iránt a lépéseket hivatalból kell megtenni.

Megállapítást nyert továbbá, hogy a bányafa- és vasuti talpfaszükséglet kielégítése tekintetében főleg a megszállott területekről való behozatalra vagyunk kényszerítve, miért is úgy a vasuti talpfa, mint a bányafa a legfontosabb rekompenzációs cikkek között szerepel. De mert a megszálló hatalmak ezeket a választékokat nem engedték be a kellő mennyiségben, elkerülhetetlenül szükségessé vált a tekintetben rendelkezni, hogy minden vállalkozó vagy kereskedő köteles vasuti talpfát és bányafát fokozottabb mértékben termelni.

Ez a kivételes intézkedés ép úgy mint a bányafa- és talpfatermelés érdekében elrendelt kényszertermelések elkerülhetetlenek voltak, mert ha kellő időben elegendő bányafa nem áll rendelkezésre, megszűnik a bánya üzeme, ez pedig maga után vonja a

vasuti üzem redukálását vagy megszűnését; ha pedig vasuti talpfa nincsen, a vasuti közlekedés bénul meg, ami visszahatással van a szénszállításra.

Eme fontos közgazdasági érdekre való tekintettel a kir. erdőfelügyelők utasítottak a bányafa- és talpfatermelés ügyében kiadott rendelkezések ellenőrzésére.

A megváltozott erdőgazdasági viszonyok miatt s mert erdőségeink legnagyobb része egyelőre idegen kézre került, megállapítást nyert, hogy az okszerű többtermelés szüksége az erdőgazdaságokban is jelentkezik. A többtermelés fogalma természetesen a belterjesség és tartamosság — és nem a túlhasználatok alap gondolatából indul ki. Mivel pedig fahasználatokkal az erdő termőtalajától nagy termelőképességet kíván az erdőgazdaság, a természet erőit okos szaktudással kell segíteni annak a célnak elérésére, hogy az utókor számára legalább a mainak megfelelő értékű, de lehetőleg jobb és értékesebb állományok létesüljenek.

A talaj termő erejének biztosítására és erőteljes állományok nevelésére a szakszerűen vezetett természetes felújítás a legjobb biztosíték. A kir. erdőfelügyelők ebből folyólag felhívták, hogy mindenütt a természetes felújítás érdekében működjenek közre és hassanak oda, hogy a személyzet és a munkások a természetes felújulás helyes és óvatos végrehajtásában a kellő gyakorlatot megszerezzék. Mivel pedig az erdő talajértéke eddig ismeretlen magasságot ért el, sarkalják az erdőbirtokosokat a természetes felújításhoz, különösen, hegyvidékeken, nélkülözhetetlen beruházások és uthálózat létesítésére.

Felhívatott az erdőfelügyelők figyelme a bükk talajjavító és állománynevelő tulajdonságaira azzal, hogy ennek a fanemnek indokolt helyen és állományokban megfelelő szerepet biztosítani igyekezzenek. Hasonlóképpen felhívatott az erdőfelügyelők figyelme az utóbbi időben lábrakapott arra a jelenségre is, hogy a síkvidékeken sőt dombvidékeken és előhegységben is a talajviszonyokkal egyáltalában semmivel nem megindokolt módon és a jövőendő erdőgazdálkodás nagy hátrányára az ákác majdnem kizárólagos előnyben részesült. Ez okból szükséges volt rámutatni arra, hogy az ákácznak föltétlen jogosultsága van futóhomokon annak megkötése érdekében, valamint vizmosások megkötésénél és mindenütt

ott, ahol alföldi, szinte tropikus, klíma mellett a talajnak — a véglegesen megtelepítendő fanem érdekében — védelmet óhajtunk nyújtani. Alkalmazása indokolt továbbá mezőgazdasági földek, utak szegélyezésénél, apró birtokoknál; nagyobb birtokokon azonban az ákác elengedhetetlen és nagyobb mérvben való alkalmazása ott, ahol az ákácra erdőgazdasági szempontból különös szerep nem vár és más fanem tenyésztése gazdaságilag indokolt, mindenképen kerülendő.

Nagy fontosságánál fogva tárgyalás alá vétetett a kopárfásítás kérdése is. E tekintetben az erdőfelügyelőkkel közöltetett, hogy az államnak ingyen csemeték adományozásával megnyilvánult támogatása a jövőben nem helyezhető kilátásba, egyfelől az állam anyagi helyzete miatt, másfelől mert a csemetekertek nagy része megszállott területen van, s mert a megmaradt csemetekertek készlete főként az alföldi erdők létesítéséhez szükséges. Végül, mivel az erdőbirtokosok fatermékeik után nem remélt nagy haszonhoz jutottak, joggal elvárható, hogy jövedelmük egy részét csemetekertek létesítésére fordítsák. Arra kell tehát törekedni, hogy az erdőbirtokosok csemetekerteket létesítsenek és gazdasági szükségleteiket saját csemetekertjeikből igyekezzenek biztosítani. Az állam főleg a kopár- és homokfásítás érdekében szükséges erdőtelepítésre kíván csemetéket nevelni és kiosztani oly birtokosok részére, akiknek anyagi ereje és berendezkedése a csemetenevelést nem engedi meg. A szükséges utbaigazítások és szaktanácsok megadása továbbra is az államerdészeti tisztviselők feladata marad. (h.)

Faanyagok vasuti szállítása. Tudvalevőleg a MÁV. igazgatósága a nagyfokú szénhiányra való hivatkozással a tűzifa és faszén kivételével minden egyéb faanyag szállítását a MÁV. igazgatóságától esetről-esetre kikérendő külön engedélytől tette függővé. Ezen kivételes intézkedés nagyon bénítólag hatott a rönkfaszállításra és különösen a nagy mennyiségben raktározott romlandó bükkfarönk szenvedte meg ezen káros intézkedést. Mint velünk most illetékes helyről közlik, az igazgatóság a közszükségleti cikkek jegyzékében felsorolt összes áruk szállítását — rövidebb időre terjedő korlátozások kilátásba helyezése mellett — megengedte, miért is a rönkfaküldemények is a MÁV. vonalain újból korlátlanul szállíthatók.

Vagonhiány az erdei termékek szállításánál. Több oldalról merült fel a panasz, hogy a faellátás egyik lényeges akadálya a vagonhiány. Mint velünk illetékes helyről közlik, az erdő- és faügyek országos kormánybiztosa a közellátás szempontjából fontos faszállításokhoz szükséges vagonokat az államvasutak igazgatósága útján biztosítja és e célból hetenként közli a MÁV. igazgatósággal azokat a szállításokat, amelyek lebonyolítása az ország faellátása szempontjából elsősorban fontos. Az érdekelt olvasóink figyelmét erre azzal hívjuk fel, hogy a közelebbi tudnivalókra vonatkozólag forduljanak az erdő- és faügyek országos kormánybiztosának illetékes osztályához.

Az Erdészeti Növénytan II. kötete és az Erdészeti Nyereségszámítástan teljesen elfogyott.

Távesőves tájoló műszer, csapos állvánnyal eladó. Megkereséseket átvesz az Erdészeti Lapok kiadóhivatala.

Az Országos Erdészeti Egyesület pénztáránál teljesített befizetések 1921. évi február hóban.

A rövidítések magyarázata:

Az ákáczia monografiája	Am.	Hirdetési díj az E. L.-ban	hd.
Alapítványi kamal	ak.	Hirsch Istvánné, szül. Kraft Anna segélyalapítvány	H. i. a.
Alapítványi tőketörlesztés	att.	Hozzájárulás	Hj.
Alapítványi tőkekiegészítés	attkg.	Időközi kamatok (takarékpénztári)	ik.
Altszti segélyalap	Asa.	Kedvezményes lapdíj	kld.
Átutó bevétel	áb.	Készpénzalapítvány	k. a.
Báró Bánffy-D.-alapítvány	BBa.	Rülföldi fanemek tenyésztése	Kft.
Bedő-Albert-alapítvány	BAA.	Lakber.	lb.
Bükkfűzifa romlása stb.	Btr.	Lapdíj (Erd. Lapok)	ld.
Egyéb bevétel	Egy.	Legelő-erdők berendezése	M. L.
Érdei facsemeték nevelése	Écs.	Magyar Erdészeti Oklevéltár	EOT.
Erdészeti Lapok egyes füzetei	EL.	Népszerű növénytan	N. Nvt.
Erdészeti Növénytan II. rész.	Nvt. II.	Nyugdíjalap	Ny. a.
Erdészeti rendeletek tára	Ert.	Perköltség	Prk.
Erdészeti zsebnaptár	Npt.	Postaköltség	pk.
Erdőrendezéstán (Bel.)	Rz.	Rendkívüli bevétel	rb.
Erdőrendezéstán (Fekete)	Rzf.	Rendszeres növénytan I. R.	Rnt. I.
Erzsébet-királyné-alapítvány	E. a.	Szantner-Gyula-alap	Sza.
Értékpapírok kamatai	Ék.	Székesfehérvári ism. alap	Sz. i. a.
Aenyőfélék fájának összehasonlító szövevtana	Föz.	Tagsági díj	td.
Fából készült csukor és alkohol.	Feza.	Tangens-táblázatok	Tt.
Fatömegtáblák	Ftb.	Gr. Tisza-Lajos-alapítvány	TLa.
I. Ferenc-József-alapítvány	I. F. J. a.	Wagner-Károly-alapítvány	Wka.
Goldmann Henrik alap.	GHa.	Üzemtervi nyomtatványok	üz.
Hazánk házi faipara (Gaul Károly)	H. F.	Üzemköltségek	ük.

Gr. Almássy L. jószágig. üz. 27·50, pk. 2·50. Állami számszék ld. 120—.
gr. Andrassy G. urad. üz. 45·50, Ftb. 7·50, npt. 16—, pk. 15—, ld. 120—.
Áruforgalmi rtsg. npt. 80—. Bedők Mihály npt. 16—. Botos Sándor td. 80—.
Balogh Ernő td. 10—. Bogár Pál td. 80—. Bund Károly EOT. 30—, Nt. II. 20—.
Bán Willy ld. 120—. Bedő Béla lb. 1950—, ük. 300—. Bálint Ferenc td. 120—,
npt. 16—. Borsos János npt. 16—, pk. 4—. Bradofka Károly Ám. 20—. Cil-
linger János lb. 585—, ük. 90—. Csopey Kornél ak. 48—. Csutak Álmos td.
144—. Csekey János ld. 60—. Cziráki Gábor npt. 16—, pk. 4—. Daubek
József ld. 120—. Duschaneck Adolf ld. 60—. Danielisz N. Nt. II. 30—. Daubner
Sándor npt. 32—. Érczhegyi Géza lb. 625—, ük. 62·50. Erdőssy Bódog td.
60—. Endersz H. Frigyes td. 100—. Erődsy Bálint Ftb. 7·50, pk. 2·50. Erdődy
Miklós npt. 13—. Erdészeti főiskola hd. 324—. gr. Esterházy P. erdhiv. ld.
120—. Erdészeti főisk. td. 60—. Epstein V. fia ld. 120—. dr. Fekete György
lb. 234—, ük. 36—. Fillinger Jenő lb. 60—, hd. 22—. Fakereskedelmi rtsg.
ld. 120—. Frigyes főhercegi urad. td. 210—. Fatermelők Egyes. ld. 120—.
Füzy Zoltán pk. 4·70, üz. 27·50, pk. 10—. Földhitelintézet ék. 5805·19. Fodor
Sándor td. 60—, Eb. 100—. Faértékesítő hiv. Ert. 5850—, hd. 795—. Gaal
Károly lb. 150—, ük. 30—. Győrvidéki földm. egyes. ld. 80—. Gáspár Fülöp
ld. 120—. Grillusz Artur könyvek 170·60, Frz. 18—, Npt. 5—, pk. 11·60. Gaal
Jenő pk. 1—. Galcsik János ld. 30—. Gábor Antal npt. 64—. Gábris István
npt. 32—, pk. 5—. Hauser Margit lb. 260—, ük. 40—. Haas Emil npt. 16—.
Horváth József npt. 16—, pk. 4—. Héjj József td. 80—. Hartl Sándor ld.
120—. Halka Dániel td. 60—. Horváth Sándor Nt. II. 20—, pk. 10—. Honti
Dezső Nt. II. 60—. Holveck István ld. 80—. Horváth Alajos könyvek 47—.

Incze Mária lb. 227·50, ük. 35.— Imre Dénes ld. 120.— Jákói Géza td. 40.—
 Jankó Sándor td. 60.— Juhász Lajos Nt. II. 30.— Kakas Ödön td. 60.— Kis-
 martoni hgi. erdrend. ld. 120.— Kempelen Attila Nt. II. 30.— Krausz Ernő
 td. 120.— Krippel Móricz td. 60.— Krizmanits Ferencz Nt. II. 20.—, pk.
 11·20. Krall János lb. 400.—, ük. 80.— Katona István Rz. 15.—, Ftb. 7·50.
 Mle. 6.—, Eot. 30.— + 32.—. Kolos Henrik ld. 120.—. Koreny János ld. 30.—.
 Kapuvári hgi. erdg. lb. 120.—, üz. 275.—, pk. 12.—. Kelle Artur td. 60.—.
 Kolos faker. npt. 48.—. Konfal Gyula ld. 120.—. Kirchknopf Ernő ak. 60.—.
 Kozma István td. 60.—. dr. Kőbor Imre td. 40.—. Kecskemét város üz. 162·50,
 pk. 35.—. Kelecsényi Ferencz td. 60.—. Kalocsai érseki urad. üz. 520.—, pk.
 24·60. Kubai János Nt. II. 30.—. Lambert Győző td. 60.—, npt. 16.—, pk. 4.—.
 Lehoczky János lb. 234.—, ük. 36.—. Lederer Artur lb. 295·50, ük. 45.—. Lékai
 hgi. erdg. ld. 120.—. Lehrmann Béla td. 60.—. Löbl Gyula td. 60.—, könyvek
 202.—. Lányi Béla ld. 120.—. Lakompaki hgi. erdf. ld. 120.—. Lantos rtsg.
 npt. 16.—. Lövy Károly Eb. 14.—. Lippai főerdhiv. W. K. a. 40.—. **Munkácsy**
 István ld. 60.—. Matusovits Péter ak. 40.—. özv. Muslay Gyuláné hd. 60.—.
 Máté Lajos ld. 120.—. Metternich S. erd. hiv. ld. 120.—. Molnár József npt.
 16.—, pk. 4.—. Majerszky István npt. 13.—. Molitorisz Ákos üz. 20.—. Máté
 Ferencz ld. 120.—. Máté János hd. 70.—. Mihalik László 2 Nt. II. 60.—.
 Molnár István ld. 60.—. Melis Lajos Nt. II. 30.—. Neuhold Özséb td. 60.—.
 Neuwirth László ld. 120.—. Nyíregyháza város Hj. 1000.—, áb. 1000.—. Nagy
 László (váci) td. 120.—. Noszlopy György npt. 16.—. Nagy Ferencz ld. 120.—.
 Nagykőrös város I. F. J. a. 2960.—. Orsz. Metr.-földmág. int. ld. 120.—. Orosz
 Antal td. 80.—. Olasz János td. 60.—, könyvek 68.—. Ormay Kálmán td. 176.—.
 Persián Iván lb. 160.—, ük. 32.—. Pleyer Zoltán td. 60.—. Pápa-ugodi erdhiv.
 ld. 120.—. Primási urad. üz. 412·50, pk. 21.—. Padstüber Antal td. 60.—. Papp
 Béla td. 60.—. Piller Lajos ld. 60.—. R. Pap Sándor Rz. 15.—, Ftb. 7·50, pk.
 8·70. ifj. Párnai Attila td. 60.—, Nt. II. 30.—. Pfeiffer Vendel td. 60.—, Nt. II.
 30.—. dr. Reitzer László lb. 572.—, ük. 88.—. Rózsa István npt. 16.—, pk. 4.—.
 Röhrich Márton td. 60.—. Richter Gyula td. 60.—. Rosmayer Ferencz ld.
 120.—. Schmid István td. 61.—. Szabó József npt. 16.—, Nt. II. 90.—. Szat-
 mári püsp. erdhiv. hd. 263.—. Sardaier Ferencz npt. 117.—. Székács Aladár lb.
 834.—, ük. 103·50. Szalay Gyula Ftb. 7·50, npt. 16.—, pk. 7·50. Singer József lb.
 120.—. Stégmeier Ödön td. 60.—. Szporny Károly td. 60.—. Szabó József ak. 40.—.
 Simon Antal npt. 16.—. dr. Szigyártó József td. 120.—. Szabó Mihály Nt. II.
 30.—. Schwarcz Károly üz. 197·50, pk. 15.—. Sajden Pál Nt. II. 30.—. Szepesi
 Arthur td. 60.—. Sztachó István ld. 120.—. Sopron város ak. 6.—. Szilvay
 József td. 120.—. Tóth József ld. 30.—. Tésdy Tibor lb. 520.—, ük. 80.—. Tóth
 János td. 60.—, Eb. 45.—. Török Sándor td. 60.—. br. Tallián Béla ak. 40.—.
 Tóth Lajos Nt. II. 30.—. Tatai növendékek könyvek 352.— + 333.—. Tarpa
 község I. F. J. a. 5137.—. Tulkán János Frz. 24.—, Nt. II. 30.—, ld. 60.—.
 Ujfalussy Mihály td. 60.—. Ujhelyi László Nt. II. 30.—. Vigh József td. 60.—.
 Vass István pk. 4.—. Vallásmin. ak. 40.—. Vaitzik Ede td. 240.—. Varga László
 Nt. II. 30.—. Vadász József td. 60.—. Wehofer Mihály td. 124.—. Weinert
 Tivadar td. 60.—. Zügn Nándor Ftb. 7·50. Zemanek György üz. 45·50, pk.
 7·50. Zsilinszky Győző td. 100.—.

Az „Erdészeti Lapok“ 1921. évi V—VI. füzetének
HIRDETÉSEI.

Az ERDÉSZETI LAPOK mellett mérsékelt közlési díjért
a lap irányával nem ellenkező hirdetések kiadatnak.

Dijszabás. Kéthasábos szélességben (107 mm) garmond betűvel vagy ennél nagyobb betűfajttával szedett hirdetés milliméterenkint 5 korona, állás-keresleti hirdetésekénél 2 korona. (Egyszeri megjelenés mellett egész oldal 600 K.) Táblázatos és garmond betűnél kisebb betűfajttával szedett hirdetések másfél-szeres egységárral számíttatnak. Ismételt megjelenés esetén megfelelő árkedvezmény.

Külön mellékletek megegyezés szerint.

MAGYAR BELGA FÉMIPARGYÁR R.-T.

BUDAPEST, VI., HUNGÁRIA-KÖRUT 115/117. SZ.

Elvállalja: mezei, erdei, bánya- és iparvasutak nyomjelzését, valamint sikló- és sodronykötélpályák, csatlakozó vágányok építését.

Szállít: sineket, vágányt, váltókat (szabványos, helyi érdekű és keskenyvágányu vasutak részére), fordítókörongokat, kocsikat, mozdonyokat, kerekeket és kerékpárokat, csapágyakat és egyéb kocsialkatrészeket. (1. XII. 12.)

Roessemann és Kühnemann R.-T. keskenyvágányu vasutak, sodronykötélpályák és modern szállítóberendezések gyára.

Erdei vasutak nyomjelzése, tervezése és építése. **Tüzi- és rönkfaszállító kocsik, sinek, váltók és fordítókörongok. Faszállító kocsik** 4, 6 és 8 tonna hordképességgel nagy mennyiségben készleten. Gyár és iroda: **Budapest, VI., Váci-ut 113—115.** Flókok: **Prága, Wien, Lemberg, Zágráb.** Telefon: 94—19 és 27—36. (2. XII. 11.)

ORENSTEIN és KOPPEL, keskenyvágányu vasutak gyára,
BUDAPEST, Andrassy-ut 53. Gyártelep: Pestszentlőrincz.

Gyárt és szállít mindennemű erdei vasúti anyagot. (3. XII. 11)

MAGYAR GAZDASÁGI ES KISVASUTI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPEST, V., MÉRLEG-UTCA 3. SZÁM

Tervez, épít, finanszíroz és üzemben tart

erdei vasutakat

és szállít ily vasutakhoz szükséges

felépítményi anyagokat és járműveket.

Vasuti anyagokból állandóan nagy rak-

tárt tart és kívánatra készséggel szol-

gál ajánlattal. (4. XII. 11.)

ERDEI VASUTAK

sinek, váltók, keskenyvágányu erdei kocsik, kerékpárok és mozdonyok szállítása új és használt állapotban. Nyomjelzés, tervezés és építés.

A MAGYAR WAGGON- ÉS GÉPGYÁR R.T. GYŐR, keskenyvágányu vasuti gyártmányainak eladása és bérbeadása.

ANGOL-MAGYAR BANK RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

KESKENYVÁGÁNYU VASUTOSZTÁLY (5. XII. 10.)

BUDAPEST, V., VILMOS-CSÁSZÁR-UT 32. SZÁM.

BRÜNN-KÖNIGSFELDI GÉPGYÁR

Képv. **RÁCZ FERENCZ** mérnök

BUDAPEST, V., FALK-MIKSA-U. 8.

FÜRÉSZGÉPEK és FAIPARI

BERENDEZÉSEK legmodernebb kivitelben.

BRUNA és IDEAL

gyorskeretfűrészek.

Svéd rendszerű gyalu-

gépek. Modern gőz-

gépek és gőzkazánok.

BENZIN-, SZIVÓGÁZ-

és DIESELMOTOROK

(6. XII. 8.)

Legmegbízhatóbb beszerzési forrás!

Szürgönczim : **MAGPERGETŐ, KÖSZEG.**

**KÖSZEGI FENYŐMAGPERGETŐGYÁR, ERDÉSZETI ÉS GAZDA-
SÁGI MAGNAGYKERESKEDÉS, ERDÉSZETI CSEMETETELEP
KÖSZEG, Vas megye. :: Sürgönczim : MAGPERGETŐ, KÖSZEG.**

Csakis feltétlenül megbízható terményeket szállítunk, és pedig: Bel- és külföldi **TÜLEVELŐ** és **LOMBFAMAGVAKAT**, gyümölcsmagvakat. Erdészeti tá- és lombfacsemetéket köszegi csemetekertünkből! **Pontos és lelkiismeretes ki-
szolgálás!** Nagyobb tételeknél előnyárak!
(7. XII. 8.)

Csemetekert Kőszegen!

ÁRJEGYZÉK ingyen és bérmentve.

HERKULESMŰVEK R.T.

vasöntöde, kazán- és gépgyár.

BUDAPEST, VI., FIGYELŐ-UTCZA 14-16.

TELEFON 5-22., 5-23.

Gyorsan, megbízhatóan és legmodernebb kivitelben szállít:

**GYORSJÁRATU KERET-
FÜRÉSZEKET,**

**INGAFÜRÉSZEKET,
KÖRFÜRÉSZEKET,
SZALAGFÜRÉSZEKET,
VASTAGSÁGI GYALU-
GÉPEKET,**

**EGYENGETŐ GYALU-
GÉPEKET,**

MARÓGÉPEKET,

**TŰZIFAKÖRFÜRÉSZEKET
TELJESEN VASBÓL,**

**FAAPRITÓ BALTÁKAT,
FAFELVONÓKAT,
GŐZGÉPEKET,
GŐZKAZÁNOKAT,
FÉLSTABIL GŐZLOKO-
MOBILOKAT,**

**MINDENNEMŰ ASZTALOS-
GÉPET,**

TRANSZMISSZIÓKAT,

**teljes FÜRÉSZTELEPEKET és FAAPRITÓ be-
rendezéseket, ASZTALOSGYÁRI és PARKETT-
GYÁRI berendezéseket és minden fafeldolgo-
záshoz szükséges gépeket.**

(S. XII. 6.)

DR. LAMM ANTAL

FENYŐMAGPERGETŐGYÁRA, KÖRMEND

Sürgőnyczim: DR. LAMM, KÖRMEND.

**Ajánl legmagasabb csiraképességű és telje-
sen megbízható friss**

(9. VI. 6.)

TÚLEVELŰ- és LOMBFAMAGVAKAT,

valamint külföldi specziális magvakat.

Kivánságra árajánlattel készséggel szolgálok.

.....

A legnagyobb főpapi és főuri uradalmak szállítója.

Kolos Henrik fatermelő gőzfűrész üzeme (V., Dagály-u. 10.)
keres megvételre puha gömbfát. (10. VI. 5.)

Legnagyobb csiraképességgel bíró erdei magvakat, u. m.:

Erdeifenyőmagot,
luczfenyőmagot,
banksfenyőmagot,
fekete- és vörös-
fenyőmagot,
jegenye-
fenyőt
ajánl a

KÖSZEGI FENYŐMAGPERGETŐGYÁR
erdészeti és gazdasági nagykereskedés
KÖSZEG (Vas megye)

Ákác-,
gledicsia-,
gyertyán-
magot, magas-
kőris-, nyirfa-,
amerikai fehér-
kőrismagot. :: ::

Sürgőnyezim: MAGPERGETŐ, KÖSZEG.
(11. III. 2.)

Gyors és lelkiismeretes kiszolgálás!

DR. FAZEKAS FERENCZ

okl. erdőmérnök

UJPEST, DESSEWFFY-UTCZA 22. SZÁM és
BUDAPEST, V., ZRINYI-UTCZA 1. I. EM. 2. AJTÓ

TELEFON 168-92., 42-17., 42-18.

.....
VÁLLAL: Az erdőgazdaság, a fatermelés, a faipar
és a fakereskedelem ügyköreihez tartozó mindennemű
megbízásokat.

(13-2.)

V

SÁNDOR IMRE erdészeti magkereskedő cég
SZÉKESFEHÉRVÁR,

már 11 éve szállít a magyar erdészközönség legteljesebb
megelégedésére mindennemű magvakat stb. és kér-további
megbízásokat.

(12. H. 2.)

KERESZTÉNY CZÉG.

KERESZTÉNY CZÉG.

FARAGÓ BÉLA
magpergetőgyár és erdészeti csemetetelepei
ZALAEGRSZEG

.....
Szállít hazai és külföldi fenyőmagvakat, u. m.: **pinus**
sylvestris, pinus austriacá, picea excelsa, larix
europaea, abies pectinata, pinus strobus, pinus
Banksiana stb., továbbá lomblevelű, u. m.: **ákác,**
gleditschia, juhar, éger, szil, magaskőrís, amerikai
kőrís és egyéb magvakat, valamint mindenféle hazai és
külföldi gyümölcsmagvakat.

Erdészeti csemetetelepeim a békeviszonyoknak meg-
felelően átalakítottak s mindenféle tű- és lomblevelű
csemeték szállítására képesek.

CZÉGEM, mely VÁLTOZATLANUL FENN-
ÁLL, készséggel szolgál úgy külön árajánlattal, mint
árjegyzékkel.

(14. III. 2.)

LANGFELDER KÁROLY okl. gépészmérnök
BUDAPEST, KÁRPÁT-UTCZA 7/B.

Telefon 60-45.

:: ::

Távíratí cím: GYRATING, BUDAPEST.

.....
Azelőtt a **LANGFELDER V. GÉPGYÁR** tulajdonosa
.....

FŰRÉSZ. ÉS FAIPARI TELEPEK építkezési, gépészeti, szállítási része.
MINDENNEMŰ ERŐTELEPEK tervezése, építés vezetése, esetleg megszerzése.
KÖLTSÉGVETÉSEK KIDOLGOZÁSA. SZAKTANÁCSKOZÁSOK. TŰZKÁR-
ÉS BIZTOSÍTÁSI BECSLÉSEK. ÜZEMEK ÁLLANDÓ ÉS IDŐSZAKOS ELLEN-
ŐRZÉSE.

(18. XII. 1.)

NEUSCHLOSS-LICHTIG REPÜLŐGÉPGYÁR ÉS FAIPAR R.-T.

Központi iroda:
BUDAPEST, V., BALATON-UTCZA 2. SZÁM
Telefon 79-43., 156-54.

Gyárt: Szerszámnyeleket ipari és mezőgazdasági
célokra. Mezőgazdasági faszerszámokat,
mint kubikos talicskákat, kaszanyeleket, lapátokat, szeker-
alkatrészeket és szekereket, továbbá gyermekjátékokat és
sport faczikkeket, mint ródlikat, hockey botokat, torna-
felszerelést stb. Konyhaeszközöket. Iroda-, háló-, ebédlő-
és konyhabutorokat. Karossériákat. (17. XII. 1.)

Erdészi állást keres nőtlen, 28 éves, továbbképző tanfolya-
mot végzett erdész, az erdészet, vadászat és az irodai munkák
minden ágában gyakorlattal bír. Jelenleg mind önálló számvevő
van alkalmazva, állását bármikor elhagyhatja. Czim a kiadóhiva-
talban megtudható. (15. II. 2.)

Erdőket, faállományokat

vesz a

Veszprémi Faipar r.-t., Veszprém.

Közvetítők jutalmaztatnak.

(19-1.)

Egy 37 éves, nős, kiscsaládu szakvizsgázott **erdőőr** mielőbbi belépésre helyet keres. Az erdősítés és a vadtenyésztés minden ágában jártas, igényei szerények. Elvállalja kisebb erdőbirtok szak-szerű vezetését is, beszél magyarul, románul, kevésbé németül. Czim: Gaal Jenő, Kiskunhalas, Bálvány utca 5. sz. (16)

Hosszabb gyakorlattal biró, legközelebbi szakvizsgára jelentkezett, erélyes katonaviselt erdőőr azonnali állást keres. Czime: Takács Pál, Alsószeleste, Vas megye. (21—1)

NYILATKOZAT!

Országos erdőmérnöki irodámat, mely áll:

1. erdőmérnöki osztályból,
2. faértékesítő osztályból,
3. ingatlanforgalmi osztályból,

Budapesten, **VIII., Nap-utca 14. sz.** helyeztem át. Kérem továbbra is az erdőbirtokosok és faigénylők szives támogatását.

Földmérést, parcellázást, erdőbecslést, üzemtervkészítést, fa-értékesítést és bármely ingatlan adásvételét vállalom.

Mérnöki műszereket bizományba veszek eladásra.

Kitünő tisztelettel

(22. X. 1)

Dr. Schultz Károly
okl. erdőmérnök.

Hirdetmény. 5441/1921/A. szám. — A Magyarországi Faértékesítő Hivatal a fa és faszénkészletekben az 1921. évi január hó 1-től 1921. márczius hó 31-ig beállott változásoknak az 5677/919. M. E. sz. kormányrendelet alapján való bejelentésére szolgáló forgalmi „Jegyzék” nyomtatványokból és az 1921. évi márczius hó 31-én még meglévő fa- és faszénkészletek részletes bejelentéséhez szükséges „Bejelentő-lap” nyomtatványból a törvényhatósági joggal felruházott városok czimére, valamint a vármegyék alispánjai útján a járási főszolgabírák és a r. t. városok polgármesterei részére nagyobb készletet küldött oly célból, hogy a szükséges nyomtatványpéldányokat az azokért illetékesen jelentkezőknek díjtalanul bocsássák rendelkezésére.

A 3296/918. M. E. sz. kormányrendelet 7. §-a értelmében a fakihasználás engedélyezését a termelő az illetékes járási erdőgondnokságnál, illetve erdőhivatalnál kérelmezni, *avagy* a fakihasználási jog átruházását bejelenteni köteles és a 8. §- értelmében a hatósági hozzájárulásra a termelt fakészlet bejelentésénél hivatkozni kell.

A hivatal felhívja a bejelentésre kötelezettek figyelmét arra, hogy úgy ennek, mint erdei készletek bejelentésénél a *vasúti-vagy hajóállomások* és ezeknek a készletezési helytől való távolságának közlését a „Bejelentő-lap” megfelelő helyén feltétlenül eszközöljék, mert ennek elmulasztása esetén vizsgálatnak és kellemtlenségeknek teszik ki magukat.

Azt tapasztalta továbbá a Hivatal, hogy a készletbejelentések igen gyakran elkésve érkeznek be; egyesek pedig különféle ürügyek alatt a bejelentés eszközlésére időhaladékot kérnek.

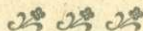
A kötelező készletbejelentések és a bejelentések eszközlésének módját már mindenkinek lehetett alkalma megismerni, miért is azok ellen, akik 1921. évi április hó 15-ig a fa- és faszénkészleteikben f. é. január hó 1-től márczius hó 31-ig terjedő idő alatt beállott változásokat, valamint a márczius hó 31-én birtokukban lévő fa- és faszénkészleteket ide be nem jelentik, a Hivatal a kihágási eljárást nyomban meg fogja indítani.

(23)

Faértékesítő Hivatal.

A diósjenői urad. erdőhivatal (Nógrád m.) vadászatiilag is teljesen képzett szakvizsgázott **erdőőrt keres.** Személyi vonatkozású szakképzettséget, gyakorlatot igazoló okmányok csakis másolatban beküldendőök.

(24)

Az „Erdészeti Lapok“ 1921. évi V—VI. füzetének tartalma :

	Oldal
Kérelem a tagdíjak, alapítványi kamatok és pótdíjak befizetésére... ..	91
<i>de Pottere Gerard</i> : Erdő és kultúra	92
IRODALOM. <i>H. Karácsony Sándor</i> : Az Alföld fásításáról és erdősítéséről	99
<i>Róth Gyula</i> : Gyógynövénygyűjtők naptára	99
HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK. I. Felhívás az alföldi erdőtelepítés ügyében	100
II. Körrendelet újraerdősítés ügyében	102
III. Körrendelet fakihasznlási engedélyek ügyében	104
IV. Körrendelet ezen engedélyek indokolása tárgyában	105
KÜLÖNFÉLÉK. Személyi hírek. — Az erdőgazdasági üzemek felszere- lésének összeírása. — Cholnoky Jenő előadása a Tiszáról. — Az alföldfásítási akció (<i>de Pottere</i>). — Csonka Magyarország erdő- sítési hátralékainak bejelentése. — Az élőfakészletek összeírása. — Fাবেhozatal. — A kényszertermelés kérdése. — Az erdők fentar- tása, használata és felujítása kérdésében tartott értekezletről. — Faanyagok vasuti szállítása. — Vagonhiány az erdei termékek szál- lításánál. — Az Erdészeti Növénytan II. kötete teljesen elfogyott. — Eladó távcsöves tájoló műszer	106
Az Országos Erdészeti Egyesület pénztáránál teljesített befizetések (1921. február hó)	123
HIRDETÉSEK	I—VIII
MELLÉKLET: Az Alföldről szóló erdészeti irodalom jegyzéke, összeállí- totta <i>de Pottere Gerard</i> .	

